

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 9. srpnja 2017.* [\[Multimedia\]](#)

„Dodite k meni”

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju Isus kaže: „Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti” (Mt 11, 28). Te Gospodinove riječi nisu pridržane za nekog od njegovih prijatelja, nego su upućene „svima” onima koji su umorni i opterećeni životom. A zar se itko može osjećati isključenim iz ovoga poziva? Isus zna koliko život može biti tegoban. Zna da mnoge stvari umaraju srce: razočaranja i rane iz prošlosti, tereti koje treba nositi i nepravde koje nam je podnositi u sadašnjosti, nesigurnosti i brige vezane uz budućnost.

U suočavanju sa svim tim, prva Isusova riječ je poziv, poziv da se pokrenemo i reagiramo: „Dodite”. Pogrešno je, kad stvari krenu loše, ostati na svome mjestu, nepomični. To se čini očitim, ali tako je teško reagirati i otvoriti se! To nije lako. U trenucima tame nekako nam se čini prirodnim ostati sami sa sobom, razmišljati o tome kako je život nepošten, kako su drugi nezahvalni i kako je svijet zao, i tako dalje. Svi to znamo. Poneki smo put prošli to ružno iskustvo. No, zatvoreni tako u sami u sebe, sve vidimo crno. Tada čak dolazi do toga da se i zbližimo s tugom, koja se onda udomaći: ta nas tuga izjeda, ružna je stvar ta tuga. Ali Isus nas želi izvući iz toga „živoga pijeska” i zato svakom kaže: „Dođi” – „Tko?” – „Ti, ti, ti...”. Izlaz je u odnosu, u pružanju ruke i podizanju pogleda k onome koji su nas zaista voli.

Naime, izići iz sebe nije dovoljno; potrebno je znati kamo se zaputiti. Jer mnoga su odredišta iluzorna: obećavaju odmor i tek nakratko nam odvrćaju pozornost od stvarnosti, osiguravaju mir i pružaju zabavu, a zatim nas ostavljaju u samoći od prije, ona su poput „vatrometa”. Zato nam Isus pokazuje kamo trebamo otići: „Dodite k meni”. Toliko puta, pod teretom života ili kada se suočimo sa situacijom koja nas žalosti, pokušavamo razgovarati s nekim tko će nas saslušati; s prijateljem, stručnjakom... I veoma je dobro tako postupiti, ali ne zaboravimo Isusa! Ne zaboravimo se otvoriti njemu i ispričati mu svoj život, povjeriti mu ljude i situacije. Možda postoje „područja” našega života koja mu nikada nismo otvorili i koja su ostala nejasna, jer u njih nije nikada prodrlo Gospodinovo svjetlo. Svatko od nas ima svoju povijest. I ako netko ima to mračno područje,

potražite Isusa, pođite nekom misionaru milosrđa, svećeniku, pođite njemu... Ali pođite Isusu i ispričajte to Isusu. On danas govori svima: „Hrabro, nemoj podleći pod teretom života, nemoj se zatvoriti pred strahom i grijehom, nego dođi k meni!“.

On nas čeka, čeka nas uvijek, ne kako bi nekom čarolijom riješio naše probleme, nego da nam dadne snage nositi se s našim problemima. Isus nam ne lakša životne terete, nego muku srca; ne uklanja od nas križ, nego ga s nama nosi. A s njim svaki teret postaje lagan (usp r. 30), jer On je odmor koji tražimo. Kad u život uđe Isus, onda ulazi mir, onaj koji ne mine ni u kušnjama i trpljenjima. Pođimo k Isusu, dajmo mu svoje vrijeme; susrećimo ga svaki dan u molitvi, u osobnom i povjerljivom razgovoru; upoznajmo se dobro s njegovom Riječi; otkrijmo bez straha njegovo oproštenje, utažimo svoju glad Kruhom Života: osjetit ćemo se voljenima i utješanim od Njega.

On sâm to od nas traži, gotovo insistira na tome. To ponavlja i na kraju današnjeg Evanđelja: „Učite od mene [...] i naći ćete spokoj za život“ (r. 29). Učimo se ići k Isusu i, dok se u ljetnim mjesecima pokušavamo malo odmoriti od onoga što umara tijelo, ne zaboravimo pronaći pravi odmor u Gospodinu. Neka nam u tome pomogne Djevica Marija, naša Majka, koja uvijek brine o nama kad smo umorni i opterećeni i neka nas ona prati na našem putu prema Isusu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

srdačno pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i iz raznih zemalja. Jako ste hrabri kad ste izdržali ovu vrućinu na trgu. Divni ste!

Posebno pozdravljam poljske vjernike koji su došli biciklom iz Chelma, iz nadbiskupije Lublin (Poljska). Želim pritom spomenuti i veliko hodočašće poljske obitelji Radio Marije u svetište Częstochowa. Pridružimo se tom hodočašću poljskog naroda jednom Zdravomarijo koju ćemo izmoliti svi zajedno:

[Zdravo Marijo...]

S radošću pozdravljam Sestre službenice Blažene Djevice Bezgrešne i blagoslivljam radove njihova generalnoga kapitula, koji započinje danas, kao i svećenike iz raznih zemalja koji sudjeluju na tečaju za sjemenišne odgojitelji u organizaciji Instituta Sacerdos iz Rima.

Poseban pozdrav dječacima iz zbora „Puzangalan“ - što znači „nada“ - s Tajvana. Hvala vam za pjevanje! Pozdravljam isto tako i zbor Alpino iz Palazzola sull'Oglia; kao i vjernike iz Conversana.

Želim vam svima ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i vidimo se!

